

[Ministeren for kulturelle anliggender]

afholdt over den nye (og højere) grundydelse.

For så vidt angår udstyr og lignende enkeltudgifter har Dansk Flygtningehjælp mulighed for at yde hjælp hertil efter bistandslovens § 40, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan der ydes hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, såfremt den pågældendes egen afholdelse heraf i afgørende grad ville vanskeliggøre pågældendes og familiens økonomiske muligheder for at klare sig selv. Dette gælder også efter de ændrede regler om kontanthjælp, der træder i kraft 1. juli 1987.«

Ændringerne af tilskudsreglerne bygger, som det fremgår, på mere generelle hensyn og er ikke idrætspolitisk begrundet.

Spm. nr. S 1254

Til *ministeren for skatter og afgifter* (1/6 87) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Højesterets dom af 27. marts 1987 betyder, at pensionistægtespar, hvor den ene ægtefælle er afgået ved døden og den efterlevende har valgt at sidde i uskiftet bo, er blevet skattemæssigt ukorrekt behandlet, og vil ministeren på baggrund af dommen sikre, at ligningsmyndigheden foretager de nødvendige korrektioner i de pågældendes årsopgørelser i dødsfaldsåret, og kan ministeren endelig oplyse, hvor meget de samlede tilbagebetalinger må forventes at andrage?«

Begrundelse

Højesterets dom af 27. marts 1987 – gengivet i Skat 1987 nr. 5 for maj måned side 342–345 – viser, at den efterlevende ægtefælle i dødsfaldsåret var berettiget til et ekstra personfradrag. Der vil – afhængigt af indkomstår og kommuneskatteprocent – være tale om, at den pågældende enke eller enke-mand har betalt mellem 6.000 og 10.000 kr. for meget i skat. Da der er tale om en gruppe mennesker, der næppe kan forventes at kende skattelovgivningens krinkelkroge, forekommer det rimeligt, om ligningsmyndigheden på egen foranledning foretager de nødvendige reguleringer for dødsfald 5 år tilbage.

Det skal ikke skjules, at jeg er forundret over den pågældende dom, og jeg beder samtidig ministeren foranledige reglerne ændret. Men da det er mig magtpåliggende, at alle skatteydere behandles efter ens regler, opfordrer jeg samtidig ministeren til at sikre tilbagebetaling til de skatteydere, der måtte have betalt for meget i skat.

Svar (9/6 87):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Højesterets dom af 27. marts 1987 vedrører reglerne om personfradrag i den affattelse, de havde indtil 1987, for det indkomstår, hvor en pensionists ægtefælle er afgået ved døden. En person, der sidder i uskiftet bo efter sin afdøde ægtefælle, beskattes i dødsåret af både sin og ægtefællens indkomst, der ansættes hver for sig. Ved skatteberegningen gives et personfradrag i hver ansættelse, altså i alt to. Efter administrationens hidtidige opfattelse var begge disse personfradrag af samme størrelse, som ægtefællerne var berettiget til forud for dødsfaldet, det vil sige som for gifte pensionister. Højesteret statuerede imidlertid ved sin dom, at det ene af disse personfradrag skulle have samme størrelse som personfradraget for ugifte pensionister (der er omtrent det dobbelte af personfradraget for gifte).

Jeg kan derfor bekræfte, at en efterlevende pensionistægtespar indtil 1987 har krav på en forhøjelse af personfradraget i dødsåret, når den pågældende hensidder i uskifte bo m.v.

Spørgeren har samtidig i begrundelsen for spørgsmålet bedt om, at jeg foranlediger reglerne ændret, således at de svarer til den hidtidige opfattelse af reglerne.

I forbindelse med gennemførelsen af skattereformen fra 1987 blev personfradragreglerne tydeliggjort. Udgangspunktet for denne tydeliggørelse var opfattelsen før Højesterets dom, og det er nu helt klart fastslået i loven, at størrelsen af begge personfradrag i den af spørgeren nævnte situation er den samme, nemlig personfradraget for gifte pensionister. Der kan herom henvises nærmere til personskattelovens § 10, stk. 9. Den ændring, spørgeren beder om, er således allerede gennemført.

Statsskattedirektoratet har i cirkulære af 8. maj 1987 anmodet de lignende myndigheder